

5. Mech twoje swjate
Kany su mi sa najljes
pschu Khowanku, do ko-
trnych ja mol kroblije hick,
a psched Czertom so po-
tajicz.

56. Wot Ssmerc- czje a Horjestawa- nja tych Morwynch.

Prjotksaczje.

404. Wesel so, o moja
Duscha! ic.

Do tw'ho Boka zu ja
panycz na poflenim
Skonczenju, psches twe
Kany zu ja czannycz kne-
bestemu Weselju, dzez
ton Schachar pschischol
je, kaj to sebi žadasche,
tam ja Krafnos; dostacz
budu pschi tym wuswo-
lennym Ludu.

Posnaczje.

405. Knes Jesužo! ja po-
snaju ic.

Za sym Staw na two-
jim Žiwoczi, teho swebes-
lju so swjeru, Ssmercz
wot tebe me nedžjeli, ja
psches nju pschindu k Mje-
ru; dnž wumru ja, da
wumru tczj, to wjeczne
Žiwenje ty mi psches troos-
ju Ssmercz sy dobnł.

406. Schtuž Bohu Wers-
schnemu ic.

Za wjem, so Krysta
Krej a Kany mi jara do-
bre Ložko su, kiž je scho-
renje wupoštane mi
kwešelemu Wumreczju;
moj Božo! daj psches
Krysta Krej, so w Smer-
czi somnu derje stej.

2. Mech wumru dzien-
ka aby jutse, scho mi so
radži s Jesužom, won
skhowa me we swojej Kus-
zy psched wulkim wiecz-
nym Nesbožom; moj
Božo! daj psches Krysta
Krej,